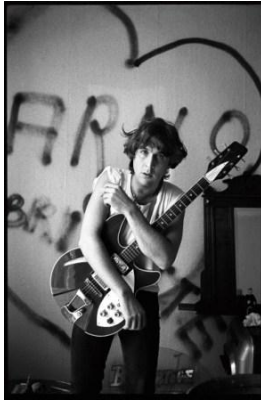

Nog tot 30 september zijn er in het kader van Theater Aan Zee twee outdoor fototentoonstellingen te zien op een toplocatie in Oostende!

GIE EN IK

Outdoor fototentoonstelling van Danny Willems en TAZ #2009

Centrale gast Arno Hintjens nodigt deze zomer enkele 'compagnons de route' uit op TAZ. Gaande van muzikanten met wie hij samenwerkte of die hem weten te boeien, tot vriend en fotograaf Danny Willems. Niet alleen vertaalde Danny Willems het enthousiasme van de centrale gasten in een prikkelend affichebeeld, daarenboven presenteert TAZ, in de Venetiaanse Gaanderijen, een selectie foto's uit zijn 'Arno' archief. Sprekende portretten, meer dan levensgroot, die een unieke kijk bieden op Arno als artiest en als mens.

De fototentoonstelling geeft een overzicht van Arno's carrière, van 1970 tot nu, van *Freckleface*, *Tjens Couter*, *TC Matic*, *Charles et les Lulus*, *The Subrovnicks* tot Arno. We zien ook de evolutie van Danny Willems als fotograaf: van de schuchtere eerste zwart-wit foto's, de grove korrel, de experimenten met kleur en textuur, de eerste digitale shoot of de net niet mislukte foto waar Arno zo gevat opstaat.

Begin jaren zeventig. Mijn toenmalige vriend en gitarist Paul Couter vertelde me over zijn ontmoeting met een jonge zanger uit Oostende. Paul omschreef hem als een gedreven mondharmonicaspeler, "een specialen", een wat bluesy figuur met een schurende stem. Ik was een beginnend fotograaf met weinig ervaring, autodidact en muzikfreak. Toen ik die Arno leerde kennen, klikte het meteen. Hij was een opvallende persoonlijkheid. Op een originele manier was hij hip gekleed, wat slordig en schuchter. Wat opviel was z'n gestotter en z'n vreemd gedrag, er was duidelijk een hoek af. Maar als hij het podium beklom,

ontpopte hij zich tot een gedreven entertainer die z'n handicap in z'n voordeel liet werken en het publiek, vooral de vrouwen, voor zich innam. Mijn eerste fotoshoot met Arno was in 1971 voor *Freckleface*, een Oostends gelegenheidsbandje met Paul als gitarist. Ondertussen zijn een kleine 40 jaar verstreken en heb ik honderden foto's met hem gemaakt. *Freckleface* werd *Tjens Couter* daarna kwam *TC Matic*, *Charles et les Lulus*, *The Subrovnicks* en natuurlijk Arno. Ondertussen heeft hij zowat op alle podia van Europa gestaan. Nu wordt hij 60, is wat aangekomen en stottert hij nog sporadisch. Maar ergens is hij niet echt veranderd, hij is nog steeds de Arno van vroeger, gevat grappig, levenslustig, nog altijd slordig en gedreven. Niettegenstaande hij reeds een dertigtal jaar in Brussel

woont, blijft hij “gebrakt en gescheten” een Oostendenaar. We zijn nog steeds goede vrienden en ik ben nog steeds zijn fotograaf. De wereld is ondertussen veranderd, de koude oorlog is geschiedenis, ongebreideld kapitalisme leidde tot een mondiale bankcrisis en de fotografie evolueerde van analoog naar digitaal en internet beheerst onze wereld. Toen Arno door TAZ (samen met Jan Goossens) als centrale gast gevraagd werd, ontstond het idee een fototentoonstelling te organiseren rond mijn foto's van de Oostendse Chevalier noir. TAZ stelde een aantal locaties voor en ik bezweek onmiddellijk voor de Venetiaanse gaanderijen op de zeedijk. Het wordt een originele en unieke tentoonstelling. In elke venster van de gaanderij wordt een reuzenfoto geïnstalleerd: 23 in totaal. De foto's geven een overzicht uit de lange carrière van Arno van 1970 tot nu. We zien ook mijn evolutie als fotograaf van de schuchtere eerste zwart-wit foto's, de grove korrel, de experimenten met kleur en textuur, de eerste digitale shoot of de net niet mislukte foto waar Arno zo gevat opstaat. Wie had ooit gedacht, mijn vriend, dat straks onze foto's in de gaanderijen zullen hangen, met uitzicht op die wonderlijke zee. Kiek Arno de zonne goat oender, goan we nog ein drink'n?

Danny Willems 2009

ACHTERTOGLID

Outdoor fototentoonstelling van Wim Vandekeybus en TAZ#2009

Op uitnodiging van centrale gast theater Jan Goossens, toont choreograaf Wim Vandekeybus tijdens TAZ (Theater aan Zee) niet alleen de Belgische première van *nieuwZwart*, de nieuwe dansproductie met zijn gezelschap Ultima Vez, ook richten we de schijnwerpers op zijn fotografisch talent.

In de Nieuwe Gaanderijen op de zeedijk wordt een selectie van zijn filmische beelden gepresenteerd in groot formaat. Tijdens omzwervingen door Chili, Marokko, Kaapverdië, Congo en België fotografeerde hij mensen, paarden en landschappen. De beelden dragen elk op zich een verhaal, maar hebben ook een onderlinge verwevenheid. Het is even meelopen in zijn 'galloping mind'.

Een primeur voor Oostende!

Fotografie liegt in kleur én zwart-wit.

Fotografie toont wat we verleerd hebben te zien.

Het is een fictie die de realiteit voedt, verfrist, verzwaart.

Het ontbloot, steelt, bespioneert, verfraait, camoufleert.

Het legt niet vast maar beweegt en opent, nodigt uit, leeft...

Tijdens omzwervingen door Chili, Marokko, Kaapverdië, Congo en België fotografeerde ik mensen, paarden en landschappen. De beelden dragen elk op zich een verhaal maar hebben ook een onderlinge verwevenheid.

Het is even meelopen in mijn 'galloping mind'.

Wim Vandekeybus